

1725

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ

ΚΑΘΑΓΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1912

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ
ΚΑΘΑΓΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1912

Ἡ παρούσα Ἀκολουθία ὑπεβλήθη τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ
πατριάρχῃ διὰ τῆς δε τῆς αἰτήσεως

Ἄριθ. πρωτ. 2150

Παναγιώτατε

Συμπληρώσαντες τὴν ἀναθεώρησιν καὶ σύνταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Μύρου, κατὰ τὴν δοθείσαν ἡμῖν συνοδικῶς ἐντολήν, ὑποβάλλομεν αὐτὴν τῇ Ὑμετέρα θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ, μετὰ κριτικῶν παρατηρήσεων, δικαιολογουσῶν τὰς ἐπενεχθείσας διορθώσεις καὶ μεταβολάς, πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἔγκαιρον ἐκτύπωσιν.

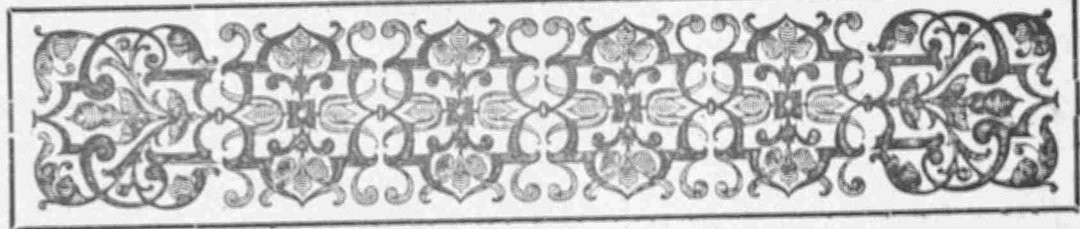
Ἐπὶ τούτοις ἀσπαζόμενοι τὴν παναγίαν δεξιὰν τῆς ὑμ. θειοτάτης Παναγιότητος, διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 6 μαρτίου 1912

διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΥΤΗΣ

† Ο ΔΙΑΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ

Πρώτη ἡμέρα

Τῆ ἁγία καὶ Μ. Δευτέρα

Ὁ πρῶτὸ μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας τῶν Προη-
γιασμένων λειτουργίας δύο ἱερεῖς, ὁ Μ. ἀρ-
χιμανδρίτης, καὶ ὁ Μ. σύγκελλος καὶ δύο
διάκονοι, ὁ δευτερεύων καὶ ὁ τριτεύων ἐξέρ-
χονται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, οἱ μὲν ἱερεῖς φοροῦν-
τες ἐπιτραχήλιον, οἱ δὲ διάκονοι φέροντες ὠράρια
καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα.

Προσερχόμενοι δὲ τῷ πατριάρχῃ ἵστανται ἐ-
κἄτέρωθεν αὐτοῦ, ὁ δὲ Μ. ἐκκλησιάρχης κομίζει

τῷ πατριάρχῃ ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, δι' ὧν ὁ Μ. ἀρχιδιάκονος περιβάλλει αὐτὸν, μεθ' ὃ προπορευομένων τῶν προειρημένων, ἐπομένου τοῦ πατριάρχου καὶ ἀκολουθούντων αὐτῷ τῶν παρόντων ἁγίων ἀρχιερέων, ἐξέρχονται πάντες ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ προετοιμασθὲν πρὸς παρασκευὴν καὶ ἔψησιν τοῦ ἁγίου Μύρου περίπτερον, ψάλλοντες τὸ ἀπολυτικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἀκολουθῶς εὐθύς ὁ δευτερεύων ἐκφωνεῖ τὸ Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ δὲ πατριάρχης τὸ «Εὐλογητός ὁ Θεός.....» καὶ ποιεῖται τὴν ἑναρξίν τῆς τελετῆς λέγων «Βασιλεῦ Οὐράνιε παράκλητε...», Τρισάγιον, Δόξα καὶ νῦν. Παναγία Τριάς, Δόξα καὶ νῦν, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι Σοῦ ἐστίν.

Μετὰ τοῦτο ἀρχεται ψάλλον μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν τὸν μικρὸν ἁγιασμόν, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κτλ.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἁγιασμοῦ ψάλλουσιν ὁμοῦ πάντες τὰ

Εὐλογητός εἰ Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγήνεύσας· Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμπτον Θεοτόκον καὶ προστασίας ἀμετάθετον ἐλπίδα τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα, πρὸς τὴν ζῶν μετέστησεν ὁ μῆτραν οἰκήσας δειπάρθενον.

Ἀκολουθῶς, τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος **Τοῦ** Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ πατριάρχης ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν

ΚΥΡΙΕ Ἰησοῦ Χριστὲ, μονογενὲς Γιὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ὁ εἰπὼν διὰ τοῦ ἀχράντου σου στόματος τὸ χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν· πίστει καθαρῶς προσδεχόμενος ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μου καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου τὰ θεῖα ρήματά σου, προσπίπτω τῇ ἀμέτρῳ ἀγαθότητί σου, δεόμενος ἵνα βοηθήσῃς τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου πληρῶσαι τὸ θεῖον ἔργον, οὐ ἠρξάμεθα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν.

Τῆς εὐχῆς περατωθείσης, λαμβάνει ὁ πατριάρχης ἀπὸ τοῦ ἁγιασμένου ὕδατος καὶ ἀγιάζει ραντίζων τὰ τε δοχεῖα καὶ τὰ σκεύη τὰ πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἁγίου Μύρου ὠρισμένα καὶ τὰ παρατεθέντα ἤδη ὑλικά· εἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν, τοῦ δια-

κόνου λέγοντος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Ὁ διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος ἐρχόμενος Χριστός.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν λαμβάνει τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἁγιασμοῦ δοχεῖον ἐλαίου καὶ εὐλογῶν αὐτὸ ἐγγέει σταυροειδῶς ἐντὸς τῶν λεβήτων, τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος, Πρόσχωμεν, λέγων, Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ οἴνου καὶ εὐλογῶν αὐτὸ ἐγγέει καὶ ἐκ τούτου σταυροειδῶς ἐντὸς τῶν λεβήτων ἐπιλέγων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κτλ. τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος, Πρόσχωμεν.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸ κίνιστρον τῶν ἀρωμάτων καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ ρίπτει ἐξ αὐτῶν ἐντὸς τῶν λεβήτων εὐλογῶν πρότερον αὐτὰ καὶ ἐπιλέγων ἐφ' ἐκάστῳ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κτλ.

Τούτων οὕτω συμπληρωθέντων, πατριαρχικῆ κελεύσει καὶ εὐλογίᾳ οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι κοσμητόρες ἐγγέουσιν εἰς τοὺς λέβητας ἔλαιον καὶ σῆνον τὸν ἀπαιτούμενον ἐξ ἐκάστου εἶδους.

Μετὰ τοῦτο ὁ πατριάρχης κρατῶν ἀνημμένην λαμπάδα ἄπτει τὰ ὑφ' ἑκαστον λέβητα τεθειμένα τεμάχια παλαιῶν ἁγίων εἰκόνων μετὰ φρυγάνων μεμιγμένα.

Οὕτω περατωθείσης, σὺν Θεῷ, τῆς παρασκευῆς πάσης πρῶτος ὁ παναγιώτατος πατριάρχης ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Μ. ἀρχιδιακόνου τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον λαβὼν ἀναγινώσκει κεφάλαιά τινα.

Τὸ αὐτὸ ποιῶσι κατὰ σειρὰν καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς φέροντες ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, εἰς ἀκολουθοῦσιν οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι μετ' ἐπιτραχηλίου, καὶ ὠραρίου οἱ διάκονοι.

Ἡ δὲ τάξις αὕτη τῶν ἀναγνωσμάτων ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Μ. Δευτέρας, τῆς Μ. Τρίτης καὶ τῆς Μ. Τετάρτης.

Συγχρόνως, τῇ ἐπιστασίᾳ καὶ προσεκτικῇ καθοδηγίᾳ τοῦ ἐντιμοτάτου κληρικοῦ καὶ ὀφφικιάλου τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς μυρεψοῦ, φαρμακοποιοὶ εὐλαβεῖς καὶ ἐπιστήμονες ἐξακολουθοῦσιν ἀναδεύοντες ἐν εὐλαβείᾳ καὶ προσοχῇ τὰ ἐν τοῖς

λέβησιν ἔλαιον καὶ οἶνον μετὰ τῶν ἐμβληθέντων ἐν αὐτοῖς ἀνθέων καὶ ἀρωμάτων.

Δευτέρα ἡμέρα

Τῆ ἁγία καὶ Μ. Τρίτη

Πλὴν τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ψαλέντος τῆ προτεραία καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἡμέραν τελοῦνται ὅσα καὶ ἐν τῆ προηγουμένη.

Κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ψάλλεται τὸ «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.»

Μετὰ τὴν εἰς τὸ περίπτερον ἀφίξιν ὁ πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητὸν καὶ ἀρχετικὴ ψάλλων τὸν πρῶτον παρακλητικὸν κανόνα τῆς Θεομήτορος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρακλήσεως καὶ τοῦ μνημοσύνου πάντων τῶν εἰσενεγκόντων εἰς εἶδη, χρῆμα καὶ ἐργασίαν καὶ τοῦ «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός», ψάλλεται ὑπὸ πάντων τὸ «Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», καὶ Νῦν «ὅτε καταβάς». Ἐἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν, «Ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Ἀκολουθῶς ἐμβάλλει ἐν τοῖς λέβησι καὶ τὸν

ὑπολειπόμενον οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὰ ἀρώματα μετὰ τῶν ἀνθέων.

Ἀρχεται δὲ κατὰ τὴν τάξιν ἢ ἀνάγνωσις τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, τῶν ἀρχιερέων, ἱερέων καὶ διακόνων· τοῦτο δὲ, εἰς προσε-
ρήθη, ἐξακολουθεῖ μέχρι ἐσπέρας ἀδιακόπως.

Τρίτη ἡμέρα

Τῆ ἁγία καὶ Μ. Τετάρτη

Τῆς ἐψήσεως καὶ παρασκευῆς τοῦ ἁγίου Μύρου συντελεσθείσης, τὴν πρωίαν τῆς Μ. τετάρτης τὸ ὄλον τοῦ ἐν τοῖς λέβησιν ἐψημένου Μύρου ἐκκενοῦται ὑπὸ τῶν κοσμητόρων ἐν τοῖς προητοιμασμένοις δοχείοις, ἀποσταχθὲν δὲ καὶ οὕτως ἐκκαθαρισθὲν, τίθεται αὖθις ἐν τοῖς λέβησιν, οἵτινες πρότερον καθαίρονται ἐπιμελῶς, τῆς ὑποστάθμης φυλασσομένης χάριν τῶν ζητούντων αὐτὴν εὐλαβῶν χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν ἀνακάθαρσιν ταύτην, τοῦ δευτερεύοντος ἐκφωνοῦντος Πρόσχωμεν, ὁ πατριάρχης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὴν δε τὴν εὐχὴν

ΘΕΕ προαιώνιε, Πάτερ παντοκράτωρ, Υἱὲ μονογενές, ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα συναϊδίον, ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, τὸ τὰ πάντα τελειοῦν καὶ ἁγιάζον· Τρισυπόστατε μονὰς, φύσις ἀδιαίρετε· εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι κατηξίωσας ἡμᾶς τελειῶσαι τὸ ἱερὸν ἔργον τοῦτο, εἰς ἁγιασμόν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου, τῶν ἀύλων σου λειτουργῶν, τῶν ἁγίων σου μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ὁ πατριάρχης ἐγχέει τὰ εὐώδη ἔλαια, κατὰ τὰ εἰωθότα, καὶ ποιεῖ τὴν αὐτὴν ἀπόλυσιν καὶ ἀπέρχεται.

Ἀκολουθεῖ δὲ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, τῶν Πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν Ἐπιστολῶν ἄχρι τῆς ὥρας, κατ' ἣν τελεῖται τὸ ἱερὸν Εὐχέλαιον.

Τετάρτη ἡμέρα

Τῆς ἁγίας καὶ Μ. Πέμπτῃ

Ἀπὸ πρωΐας, ὁ πατριάρχης, σὺν τοῖς καθευρεθεῖσιν ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις, τὴν λειτουργικὴν περιβαλλόμενοι στυλὴν ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν πατριαρχῶν αἰθούσῃ, κατέρχονται ἐκεῖθεν εἰς τὸ τῆς ἐψήσεως περίπτερον, ἐν ᾧ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς παραφυλαττόμενα μένουσι τὰ δοχεῖα, ἐν οἷς ἐκενώθη τὸ ἅγιον Μύρον. Ἐκεῖθεν δὲ

προσδευόντων τοῦ τε τιμίου Σταύρου καὶ τῶν ἐξαπτερύγων, ἔπονται πρεσβύτεροι κρατοῦντες, ἀνά δύο, τὰ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐψήσεως αἰρόμενα μυροφόρα δοχεῖα, θυμιώντων ἑκατέρωθεν τῶν διακόνων καὶ ἠχούντων τῶν κωδώνων, μεταφέρουσιν αὐτὰ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν, τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ πατριάρχου μετ' αὐτοὺς ἀκολουθούντων καὶ ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεός.

Εἰσελθόντες δὲ πάντες εἰς τὸν ναὸν οἱ τε ἀρχιερεῖς κρατοῦντες τὰ μικρὰ μυροφόρα πλήρη καὶ οἱ πρεσβύτεροι τὰ μεγάλα δοχεῖα, τιθέασιν αὐτὰ ἔξω τοῦ ἱεροῦ βήματος πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου, ἔξωθεν, τῶν μικρῶν τιθεμένων πρὸ τῆς ἁγίας προθέσεως, ἐφ' ἧς τίθεται ἀλάβαστρον μήπω ἁγιασθέντος Μύρου, πλησίον δ' αὐτοῦ ἕτερον ὅμοιον πλήρες προαγιασθέντος. Καὶ εὐθὺς ἀρχεται ἡ θεία λειτουργία, τελουμένη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν.

Ἐπιστάσης δὲ τῆς ὥρας τῆς μεγάλης εισόδου, αἱρονται τὰ πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου (τέμπλου) δοχεῖα ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνά δύο κρατούντων

ἐν, προσδευόντων δὲ λαμπαδούχων καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ δύο διακόνων θυμιώντων, ἔπονται ὁ μέγας ἀρχιμανδρίτης βαστάζων τὸ ἀλάβαστρον τοῦ προηγιασμένου Μύρου, ὃ λαμβάνων ὁ πατριάρχης ἀπὸ τῆς προθέσεως δίδωσιν αὐτῶν εἶπα ὁ μέγας σύγκελλος, ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ πατριάρχου λαμβάνων καὶ κρατῶν τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μήπω ἁγιασθέντος Μύρου· καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τὰ δοχεῖα κρατοῦντες, πορευομένων ἑκατέρωθεν διακόνων βασταζόντων ἑξαπτέρυγα, μετὰ δὲ τοὺς αὐτὰ δοχεῖα φέροντας πρεσβυτέρους ἔπονται οἱ τὰ τιμια δῶρα κομίζοντες· Ὅταν δὲ παραγένωνται πρὸ τῶν ἁγίων θυρίων, ὁ πατριάρχης προσκυνῶν λαμβάνει ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ μεγάλου ἀρχιμανδρίτου τὸ ἀλάβαστρον τοῦ ἁγιασμένου Μύρου, καὶ ἄσπασάμενος τίθει ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης ἐκ δεξιῶν τοῦ ἁγίου ποτηρίου· εἶτα, λαβὼν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ συγκέλλου τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μύρου τοῦ μήπω ἁγιασθέντος, καὶ εὐλογῶν αὐτὸ, λέγει Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν· καὶ τίθει ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης

ἐξ ἀριστερῶν τοῦ ἁγίου δίσκου· οἱ δὲ πρεσβύτεροι εἰσάγουσιν ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τὰ δοχεῖα τιθέντες πέραξ τῆς ἁγίας τραπέζης· μεθ' ὃ γίνεται ἡ τῶν τιμίων δώρων ὑποδοχή.

Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν πατριάρχην Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, πρὸ τοῦ τὸν διάκονον ἐκφωνῆσαι τὸ Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ὁ ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν· Ὁ πατριάρχης ἀνερχόμενος τὴν κορηπίδα τῆς ἁγίας τραπέζης, ἠνεωγμένων οὐσῶν τῶν βασιλικῶν θυρῶν, ἀποκαλύψας πρῶτον τὸ ἀλάβαστρον τὸ πλήρες τοῦ Μύρου, τοῦ μήπω ἁγιασθέντος, εὐλογεῖ τρίς λέγων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν· καὶ κατέρχεται, ἀποκαλύπτων καὶ εὐλογῶν ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ δοχεῖα, ἐν ᾧ χρόνῳ ψάλλουσιν οἱ ἀρχιερεῖς τὸ Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, τὸ Ὅτε καταβάς, καὶ τὸ Πάντα χορηγεῖ. Μεθ' ὃ, ὁ μὲν ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν· ὁ δὲ πατριάρχης σφραγίζει τὰ δοχεῖα πάντα τρίς, ἐπιλέγων ἐπὶ πάντων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κλπ. Ἐν τούτοις ὁ δευτερεύων

τῶν διακόνων ἀπαγγέλλει μεγάλη τῇ φωνῇ τοὺς
ἑξῆς στίχους

Στίχ. Ἴδου δὴ τὸ καλὸν ἢ τὸ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ

Ὁ πατριάρχης ἐκφώνως λέγει

Ἡ χάρις τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς εἶν καθαγιαζουσα τόδε τὸ ἅ-
γιον Μῦρον

Ὁ διάκονος

Στίχ. Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα,
τὸν πώγωνα Ἀαρὼν

Ὁ πατριάρχης

Ἡ χάρις τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶν μετὰ σοῦ,
Μῦρον ἅγιον

Ὁ διάκονος

Στίχ. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ
ὡς δρόσος Ἀερμών ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Ὁ πατριάρχης

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος εἶν
μετὰ σοῦ, Μῦρον ἅγιον.

Εἶτα, ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων Πρόσχωμεν·
ὁ τριτεύων Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ πατριάρχης
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς κλίνοντες τὰ γόνατα ἀναγινώ-
σκουσι τὴν ἑξῆς εὐχὴν, μυστικῶς, τῶν ἐν τῷ βή-
ματι πρεσβυτέρων καὶ διακόνων ψαλλόντων, τὸ
Κύριε ἐλέησον

ΘΕΟΣ ὁ μέγας καὶ Ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης τῆς κτίσεως
προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ καὶ τῆς ἀγαθό-
τητος ἄβυσσος, τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον
πέλαγος· Αὐτὸς, φιλόανθρωπε δέσποτα, ὁ τῶν αἰώνιων καὶ
θαυμασιῶν Θεὸς, ὃν οὐδεὶς ἐννοῶν ἰσχύει καταλαβέσθαι· Επί-
βλεψὼν καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν δούλων σου· Σὲ ἱκετεύομεν
καὶ σὲ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα· Κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου
Πνεῦμα καὶ ἁγιάσον τὸ Μῦρον τοῦτο· Καὶ ποίησον αὐτὸ μῦ-
ρον ἀγαλλιᾶσεως Πνεύματος ἁγίου, μῦρον ἀναγεννήσεως,
ἀγιασμοῦ χρίσμα, βασιλικὸν ἐνδύμα, θώρακα δυνάμεως, εἰς
ἀποτροπὴν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας, σφραγίδα ἀνεπι-
δούλευτον, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνην αἰώνιον· ἵνα οἱ
ἐκ τούτου χριόμενοι, ἐκλάμποντες ὡς οἱ φωστῆρες τοῦ οὐρα-
νοῦ τῇ φαιδρότητι, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ρυτίδα, καταδε-
χθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βρα-
βεῖον τῆς ἀνωθεν κλήσεως· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλαν-
θρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν
τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
δεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν τῆς εὐχῆς συμπλήρωσιν, ὁ πατριάρ-
χης Εἰρήνην πάσιν· Ὁ διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· Ὁ πατριάρχης μεγαλοφώνως
τὴν ἑξῆς εὐχὴν, τῶν ἀρχιερέων λεγόντων τὸ Κύ-
ριε ἐλέησον

ΟΙ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ βασιλεῖ τὸν αὐχένα τῆς καρ-
δίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ' ὧν, οὐκ ἀξίους
ὄντας ἡμᾶς, διακόνους γενέσθαι τοῦ θείου σου τούτου
μυστηρίου κατηξιώσας, καὶ τὸν ἔλεον κηρύττομεν, ὃν ἐφ' ἡμᾶς
πλουσίως ἐξέχεας· Σὺ γὰρ ὑπάρχεις προσκυνητὸς καὶ δεδο-
ξασμένος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ δεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Μεθ' ὃ σφραγίσας τρεῖς πάντα τὰ δοχεῖα καὶ
τρεῖς εὐλογήσας τῇ δεξιᾷ καὶ λέγων ἐπὶ πάντων

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κλπ. καλύπτει ταῦτα· καὶ σφραγίζει τὸν λαὸν διὰ τοῦ τριχηρίου· ὁ δὲ διάκονος ἐκφωνεῖ Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες. Εἶτα κλείονται τὰ ἅγια θυρία καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ θεία λειτουργία, ἧς πληρουμένης, λαμβάνει ὁ πατριάρχης τὰ ἀλάβαστρα καὶ δίδωσι δυσὶ τῶν συνιερουργούντων ἀρχιερέων, τὰ δοχεῖα δὲ αἴρουσιν οἱ πρεσβύτεροι καὶ, διερχόμενοι μέσον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, προοδεύοντων τοῦ τε τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἐξαπτερύγων, φερομένων ὑπὸ διακόνων ἐκείνου τε καὶ τούτων, προπορεύονται οἱ ψάλται τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ψάλλοντες τὸν ΜΔ΄ ψαλμὸν Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· τοῖς πρεσβυτέροις ἔπονται οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ πατριάρχης καὶ μεταβαίνουνσι πάντες εἰς τὴν Μυροθήκην, ὅπου ὁ πατριάρχης ἐγχέει πρῶτος ἐν τοῖς πίθοις τὸ ἐν τοῖς μικροῖς δοχείοις Μῦρον, εἶτα δὲ τὸ ἐν τοῖς μεγάλοις ἐγχέεται ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ Μυροθήκῃ διαρκῶς καίει λυχνία. Τὸ δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν θεῖον Μῦρον λαμβάνει ἐκ τῶν πίθων, παρισταμένου τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου, εἰς τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ, περιβεβλημένος ἐπιτραχήλιον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ

Ψαλλόμενον κατὰ τὴν εἰς τὸν ναὸν εἴσοδον

Ἦχος Δι.

Α α α α α α γι ι ι ι α α γι

ι ι ο ος λ ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἄγιος ἰσχυρός, ὅμοιον.

Α γι ι ο ος α α θα ανα α τος ε λε ε

η η σον η η μα α α α α α α α α

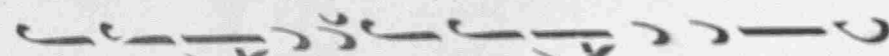
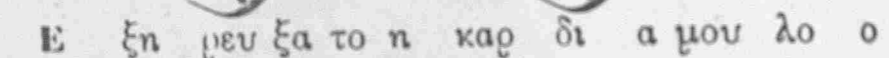

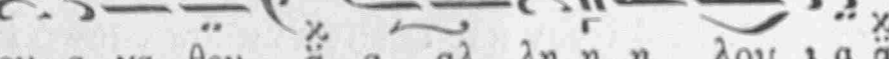
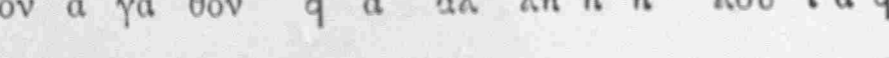

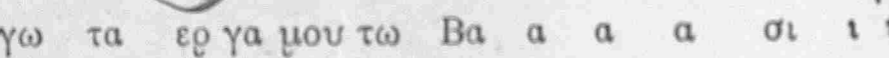

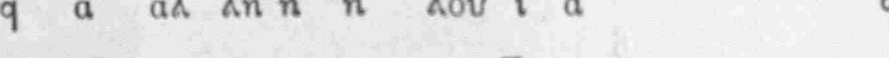
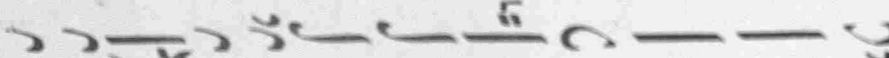
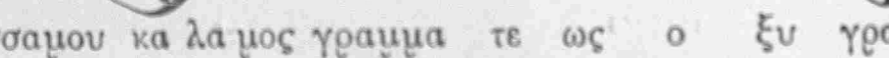

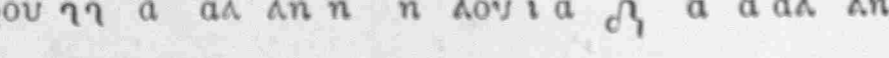

α α α α ας

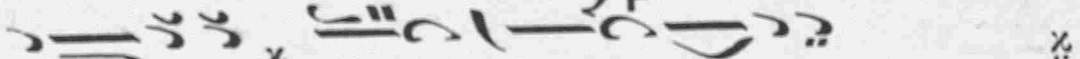
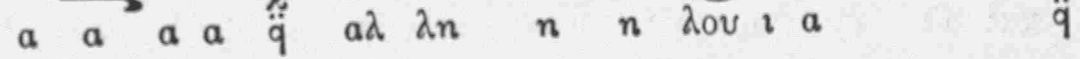

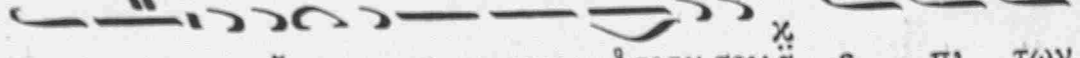

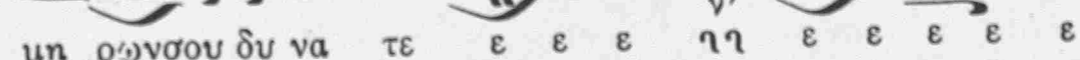

Ἀντίφωνα εἰς μέλος ἀρχαῖζον.

Ἦχος α'. ἐκ τοῦ χ' χ

Εἰς μόνος. Λο ο γον α α γα α α θον αλ

λη η η η η λου ου ι ι α α

Ὁ χορός.
 Ἐ ξη μεν ξα το η καρ δι α μου λο ο
 ο ο γον α γα θον α α λ η η η λου ι α
 Λεγω ε γω τα ερ γα μου τω Βα α α α σι ι ι
 λει α α λ η η η λου ι α
 Η γλωσσα μου κα λα μος γραμμα τε ως ο ξυ γρα
 α α φου η η α α λ η η η λου ι α α α α λ η
 η η λου ι α
 Ω ραι ος κα λ λει πα ρα τους υι ους των αν θρω ω ω
 ω ω ω ω πων η η α α λ η η η λου ι α α
 α α λ η η η λου ι α
 Ε ξε χυ θη χα ρις εν χει λε σι ι ι σου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου α λ η η

 η η λου ι α
 Δι α του το ευ λο γη σε σε ο θε ος εις τον
 αι ω ω ω να α α α α α α α α α
 α α α α α λ η η η λου ι α
 Πε ρι ι ζω σαι την ρομ φαιαν σου ε πι των
 μη ρων σου δυ να τε ε ε ε η η ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε α λ η η η
 λου ι α
 Τη ω ραι ο τη τι σου και τω κα λ λει ει ει ει
 σου η η ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 α λ η η η η λου ι α
 Και εν τει ει νε και κα τευ ο δου ου ου ου και βα

SISMANOGLIO MEGAKO

λα ου ου ου ου ου ου ου ου αλ λη η

η λου ι α

Μνησθησομαι του ο νομα τος σου εν παση γενε

α και γε νε α α α α α α α

αλ λη η η λου ι α

Δοξα Πατρι και υι ω και α γι ω ω πνευμα

τι ι ι ι ι ι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α α μην

Αλ λη η η λου ι α α α α α α α α α λ λη

η η η λου ι α α α α λ λη η η λου ι α δο ξα

α σοι οι ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ος

SISMANOGLIO MEGARO

